

## הויקער, דו / משה־לייב האַלפערן

עברית: ישראלה בקר

הויקער דו אויף מיין נשמה,  
אומעט אין לבנה־שיין;  
גוט איז מיר אזוי אויף אייביק  
א פאַרפֿאלענער צו זיין.

האַבן מיר די רייד וואָס קלינגען  
קיינמאָל ניט קיין טרייסט געבראַכט,  
וועל איך מיטן קאַפּ פֿאַרריסן,  
וויינען, וואָיען אין דער נאַכט.

וועל איך הערן ווי איך וואָיע,  
וועל איך הערן ווי איך וויין,  
וועל איך מער קיין רייד ניט דאַרפֿן  
צו פֿאַרשפּילן זיך אליין.

צו אַ גרויסן הונט אַ שוואַרצן  
וועל איך דעמאָלט ענלעך זיין.  
הויקער דו אויף מיין נשמה,  
אומעט אין לבנה־שיין.

## קטוט־קרת, אַתָּ / משה־לייב הלפרן

קטוט־קרת על נפְּשִׁי, אַתָּ  
— מול יָרֵחַ — מועֶקָה;  
טוב לי כָּךְ לַהֲיוֹת לְנֶצַח  
איש תּוֹעָה, אָבוֹד, נִדְכָּא.

הַמְּלִים הַמִּתְנַגְּנוֹת לֹא  
נִחְמוּנֵי כָּלֵל וְכָלֵל.  
אַיִלֵּל, אֶבְכֶּה בַּלִּילָה,  
וְרֹאשִׁי נִשָּׂא אֶל־עֵל.

אַת בְּכִי שְׁלִי אֲשַׁמֶּע, גַּם  
אַת יִלְלִתִּי שְׁלִי.  
לִשְׁעִנְשֶׁנִּי אַת עֲצָמִי — לֹא  
אַצְטַרְדּוּ עוֹד לְמַלִּים.

אַז אֲדַמָּה מִמָּשׁ לְקִלְבִּי  
מִגְדֵּל, שְׁחַר פֶּל־כָּף.  
קטוט־קרת על נפְּשִׁי, אַתָּ  
— מול יָרֵחַ — מועֶקָה.

תל־אביב, דצמבר 2025

ניו־יאָרק, 1919  
(פֿון אין ניו־יאָרק)